

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17C/285/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212345
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712212345.9

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. č. XX, XXX XX B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, obaja zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 3.849,32,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

O trovách konania súd **r o z h o d n e** až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 03.08.2012 doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.08.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 3.849,32,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 69,44,- Eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.029,26,- Eur od 23.12.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 uzatvorenou medzi postupcom GE Money, a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca dňa 04.10.2007 uzatvoril s odporcom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca odporcovi úver vo výške 3.319,39,- Eur a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zo strany odporcu došlo k uznaniu záväzku v Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej dňa 07.12.2009 a 17.04.2010.

Dňa 19.09.2012 vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cífrom.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k predmetu konania vyjadril v podaní zo dňa 20.02.2013 doručeným súdu dňa 01.03.2013, v ktorom uviedol, že v uvedenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec. Poukázal na viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky nachádzajúce sa v Zmluve o úvere a v Dohode o uznaní záväzku a uviedol, že pokiaľ spotrebiteľská úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Takto preformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Je zjavné, že navrhovateľovi išlo pod zámienkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Tento zámer navrhovateľa

je preto potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Z tohto dôvodu je takáto Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika absolútne neplatná, a preto nemôže účinne predĺžiť premlčaciu dobu. Podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie.

Súd vykonaným dokazovaním a to z vyjadrení účastníkov konania, zo Zmluvy o predaji podniku zo dňa 29.03.2006, z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2009, zo Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch č. 1156717758 zo dňa 04.10.2007, z obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, z platobnej histórie, zo sadzovníka poplatkov, z pokusu o zmier zo dňa 20.07.2012, z Rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/37/2012-88 zo dňa 07.06.2012, z Rozsudku Okresného súdu v Novom meste nad Váhom č.k. 10C/47/2010-53 zo dňa 20.01.2011, z Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 167/2011-73 zo dňa 23.11.2011, z obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie kreditnej O.K. karty, zo živnostenského listu odporcu na vykonávanie ohlasovacej živnosti, z Rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/28/2013-108 zo dňa 20.06.2013, z Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/151/2013-143 zo dňa 10.09.2013, z Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/129/2013-137 zo dňa 30.07.2013, z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07.12.2009 a 17.04.2010, z Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/277/2013-218 zo dňa 04.07.2013, z Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/509/2013-330 zo dňa 06.02.2014, z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen o zaradení odporcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 14.05.2014 a z potvrdenia o navštevovaní Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen odporcom v dohodnutých termínoch, zistil tento skutkový stav:

Odporca dňa 04.10.2007 uzatvoril so spoločnosťou GE Money, a.s. ako právnym predchodcom navrhovateľa Zmluvu o úvere č. 1156717758 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej poskytla spoločnosť GE Money, a.s. odporcovi úver vo výške 3.319,39,- Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 postúpila spoločnosť GE Money, a.s. ako postupca pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07.12.2009 a 17.04.2010 vyplýva, že odporca uznal svoj záväzok, čo do právneho dôvodu a výšky, ktorý vznikol na základe uvedenej zmluvy o úvere. V čl. 3 bod 3.4 posledná veta sa zároveň deklaruje, že odporca má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Právny zástupca navrhovateľa k prejednávanej veci uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Navrhovateľ zastáva názor, že odporca po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojim podpisom existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, k tomu navrhovateľ uviedol, že z § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, t.j. na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú a súd by na ňu nemal prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Podľa názoru navrhovateľa, dohodu nemožno považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu navrhovateľ nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že dohoda o uznaní záväzku bola uzatvorená dňa 07.12.2009 a 17.04.2010, teda v čase, keď záväzok odporcu ešte nebol premlčaný.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu k prejednávanej veci uviedol, že vznáša námietku premlčania z dôvodu, že úver sa stal splatným dňa 22.07.2008 a žaloba bola na súd podaná dňa 09.08.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je podľa jeho názoru neplatná z dôvodu, že sa jedná o formulárovú dohodu a odporca nemal možnosť určiť výšku ani termín splátok. Poukázal tiež na to, že uvedená dohoda sa v zmysle stabilizovanej judikatúry aj Krajského súdu v Banskej Bystrici považuje za nekalú obchodnú praktiku a za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a to aj bez ohľadu na to, že táto dohoda bola uzatvorená ešte v čase, kedy nárok navrhovateľa nebol premlčaný. Navrhovateľ dal podpísať odporcovi dohodu ako vopred pripravený formulár, do ktorého vložil pre odporcu zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, čím bolo značne zhoršené postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Zároveň kategórie ako uznanie záväzku a rozhodcovská doložka sú pre priemerného spotrebiteľa neznámymi

pojmi. Podľa názoru právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporcu, navrhovateľovi išlo pod zámienkou uzavretia splátkového kalendára dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty ľstivým spôsobom. Preto nie je možné zo strany súdu poskytnúť takémuto úkonu ochranu, nakoľko je uplatňovaný po použití nekalej obchodnej praktiky.

Odporca k prejednávanej veci uviedol, že je pravdou, že so spoločnosťou GE Money, a.s. uzatvoril Zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 3.319,39,- Eur, a že podpísal Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Bolo to v čase, keď pracoval v zahraničí. Kontaktoval ho navrhovateľ s tým, že je potrebné spraviť splátkový kalendár na dlžnú sumu. Odporca sa s navrhovateľom dohodol, že bude splácať po 100,- Eur. Keď podpisoval uvedenú dohodu, nevšimol si, že by bolo niečo napísané aj na druhej strane. Dohodu nečítal, len ju podpísal a poslal späť navrhovateľovi. Taktiež uviedol, že nerozumie pojmu uznanie dlhu a pojmu premlčanie.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznámi obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 3.849,32,- Eur s prísl. nie je dôvodný.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca dňa 04.10.2007 uzatvoril so spoločnosťou GE Money, a.s. Zmluvu o úvere č. 1156717758, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 3.319,39,- Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 postúpila spoločnosť GE Money, a.s. ako postupca pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Dňa 07.12.2009 a 17.04.2010 odporca uzatvoril s navrhovateľom Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, na základe ktorej odporca uznal svoj záväzok, čo do právneho dôvodu a výšky, ktorý vznikol na základe uvedenej zmluvy o úvere.

Súd vyhodnotil zmluvu, plnenie z ktorej je predmetom prejednávanej veci ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním peňazí dlžníkovi, ale vznikla dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval platný záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody, bez ohľadu na povahu účastníkov. Avšak podľa názoru súdu v súlade s § 52 ods. 1 zmluva o úvere uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom je aj napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou typovou, t.j. spotrebiteľskou, pretože spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho ale i Obchodného zákonníka, ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, keď súčasne je zrejmé, že zmluvnými stranami je na jednej strane dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Je teda zrejmé, že ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnutné použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania, tak ako je tomu v danom prípade, má spravovať Obchodným zákonníkom. V tejto súvislosti sa súd zaoberal otázkou, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť občianskeho zákonníka na daný vzťah a došiel k záveru, že obchodný zákonník je lex specialis k občianskemu zákonníku, ktorý predstavuje lex generalis. Z uvedeného vyplýva, že pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať tretiu časť Obchodného zákonníka a Občiansky zákonník ako lex generalis je potrebné aplikovať na riešenie otázok neupravených v Obchodnom zákonníku, t.j. použiť ustanovenia o ochrane spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Súd sa v konaní tiež zaoberal otázkou platnosti Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07.12.2009 a 17.04.2010. Z uvedenej dohody vyplýva, že odporca mal dňa 07.12.2009 a 17.04.2010 uznať svoj záväzok zo zmluvy o úvere a zároveň vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Z množstva obdobných konaní vedených na tunajšom súde je súdu známe,

že osoby konajúce v mene navrhovateľa sa bez podnetu dlžníkov dostavia do miesta ich bydliska a dlžníkovi predložia vopred pripravenú listinu na podpis za účelom dohody o splátkovom kalendári. O tom, že okrem dohody o splátkach podpisujú aj uznanie dlhu a s tým súvisiace predĺženie premlčacej doby oboznámení nie sú. Vyššie uvedené vyplýva aj z výpovede odporcu. Súd má za to, že uznanie dlhu ako inštitút zabezpečenia záväzku je inštitútom legálnym a zákonom schválený. V prejednávanej veci však ide predovšetkým o otázku, akým spôsobom tento úkon spotrebiteľa vznikol. V tomto prípade to bol navrhovateľ, ktorý navštívil odporcu a dal mu podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem dohody o splátkach vložil pre odporcu zjavne nevýhodný jednostranný právny úkon uznania záväzku. Odporca preto podpísaním dohody nič nezískal, ale práve naopak svoje postavenie podstatne zhoršil. Je nepochybné, že účelom, ktorý predložením dohody na podpis odporcovi sledoval, bolo prelomenie účinku premlčania predĺžením premlčacej doby na 10 rokov. Podľa názoru súdu postup navrhovateľa možno jednoznačne považovať za nekalú obchodnú praktiku a ako taký je hrubo rozporný s dobrými mravmi. Takémuto konaniu zo strany navrhovateľa nemožno poskytnúť ochranu. Súd tiež zdôrazňuje to, že uvedená dohoda, tak ako je vypracovaná navrhovateľom je pre bežného spotrebiteľa v dôsledku nejednotnej terminológie máta. Súd vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil, že predmetná dohoda, z ktorej navrhovateľ odvodzuje nepremlčateľnosť svojho nároku je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Je potrebné tiež uviesť, že Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je privatívnu nováciou v zmysle § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že ak má zmluva o úvere spotrebiteľský charakter, spotrebiteľský charakter má aj dohoda, ktorá túto zmluvu mení v niektorej časti. Takáto dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Premlčanie sa v spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú formu absolútneho obchodu spravuje podľa § 397 Obchodného zákonníka, t.j. ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Úver sa stal splatným dňa 22.07.2008, pričom návrh na začatie konania bol na súd podaný až dňa 09.08.2012, to znamená po uplynutí štvorročnej premlčacej lehoty. Na premlčaní nároku nič nemení ani tá skutočnosť, že odporca dlh uznal, pretože podľa názoru súdu je odporcovou uznanie dlhu zo dňa 07.12.2009 a 17.04.2010 neplatným právnym úkonom, ktorý nemá žiadne účinky na plynutie a dĺžku premlčacej doby. Vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. a to tak, že o trovách konania bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
- 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
- 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. a popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované a treba ho predložiť s potrebným množstvom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné).

Manžel, ktorý uzavretím manželstva prijal priezvisko druhého manžela, môže do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku na príslušnom oddelení úradu, povereného viesť matriku požiadať o priezvisko predchádzajúce.